

רותי, מאיר ומירי שיטרית

המועצה מספקת לילדים כלינגינה ושיטורים למוטיקה!

שאנו יכולים להציע איזורי-מגורים לא צפופים ובתים חד-קומתיים. לאט-לאט פסקה העויבה העצומה של ה- צעירים. הבנתי שאיני יכול לשכנע אני שים מבחון לגור ביבנה, אם לא אשכנע קודם-כך את התושבים עצמם. הבנתי שאני חייב לפתור בעיות-פנים. קודם-כך החילול בשיפור קיצוני של מערכת החינוך, אחרי-כך החלטתי להרוס את כל הסלאמס - לא לשפץ אלא להרוס ולבנות מחדש.

מניין לקחת את הכסף?
מסתבר שיש הרבה כסף. צריך רק לקחת אותו. הצלחתי לעורר אצל אנשים תיקוה. אנשים הרגישו טוב. במקביל תיכר נגתי הרבה שנים קדימה. הצלחתי להגיע לכך שביבנה ילדים לומדים חינוך מגיל 3 עד 12. אצלנו אין ילד שאין לו מקום בגן - יש לנו שני מעונות-יום, לילדים מגיל חצי שנה עד גיל 3.

לא ענית לי מניין בדיוק היה דך תקציב דכנות, דחרום, דהשקיע.
מתקציב-המועצה. בניהול נכון של תקציב יש כסף לכל דבר. כשכסף לא מתזבזב על ביוורקרטיות, על פקידים, על מובטלים - יש מספיק כסף.

מהם מקורות-התעסוקה שך תושבי יבנה?
יש לנו איזורית-עשייה גדול מאוד. הי

איפה היה צחי שימטוני בפרשת מודעי? הוא היה צריך להרים טלפון לחיים יבין בכנסת, וזה היה בקלות מאתך את מודעי

מספק עבודה לרוב התושבים. חלק עוסק קים במיסחר וחלק עובדים בערים הר סמוכות.

האם קיימת ביבנה תופעה שך חוסר-תעסוקה?

לא. **האם יש ביבנה בעיות סוצי-יאליות?**

כן. בטח. אני לא יכול לשנות אנשים שהונחו במשך שלושים שנה. אך יש ירידה גיכרת בכמות. הירידה היא עצומה. בשמונה שנים ניכר ההבדל העצום.

האם יש ביבנה פשיעה?
גם פה יש פשיעה. אך היא אינה שונה מיתר המקומות. המיטרה מתמודדת עם זה באותה מידה של הצלחה כמו בר מקומות אחרים.

מה בקשר לנוער-שודיים?
כמעט אין. אני עושה כמיטב יכולתי בעניין הזה. יש פחות זפחות נוער שוליים. יש לנו שמונה בתי-ספר יסודיים, 40 גני ילדים ושני בתי-ספר תיכוניים. יש לנו חינוך משלים-יש לנו בית-ספר למוטיקה (המשך בעמוד 74)

גדלתי ביבנה, וכל בני-עיריות-הפיתוח סבלתי מדימוי עצמי שלילי. כל מי שהיה שווה משהו עזב. נותרו רק החלשים, רי העיר שקעה מטה-מטה.

אני בא ממישפחה בת תישעה ילדים. בהוץ-לארץ אבא היה סוחר, כאן עבד כפועל-דחק. לאבא יותר מ-60 נכדים ו-10 נינים. אחי ואחיותי, שנישאו בחו"ל, הם הסרי-השכלה. אלה שגדלו בארץ, כמוני וכמו אחי המבוגר, גמרו אוניברסיטה. אחי הוא מנהל מחלקת-החינוך של מועצת-יבנה. סידרת לו עבודה?

לא. הוא היה במועצה 15 שנים לפני שאני בכלל הגעתי אליה. **איך הצלחת להיחלץ מרץ רדם שך רבים מכני עיירות הפיר תוה וזהפוך לבוגר אוניברסיטה?**

המישפחה שלי עברה את אותו המשבר שעברו כל המישפחות המרוקאיות. בחו"ל היינו מישפחה לא עשירה, אבל בינונית. כשהורי הגיעו ארצה, אבד כל מטענם ב- דרך. באנו ארצה בדרך-לא-דרך, שנמשכה שישה חודשים. הייתי בן שש כשהתיישבנו במעברת-יבנה, בצריפים שניבנו על החור לוח. ההורים היו צריכים להתחיל כאן הכל מחדש, וזה היה תהליך קשה מאוד. הורי לא יכלו לתמוך בי מבחינה כל-כלית, ואצלי בער משהו ללמוד. הייתי תלמיד טוב, גמרתי בית-ספר עממי בגיל 12 - קפצתי שתי כיתות. הורי ועודו אותי, אבל לא היה להם הכסף לשלם שכר-לימוד. נרשמתי לבית-הספר התיכון בגיבעת וושינגטון, וכדי לממן את הלי-מודים עבדתי בלילה בפרדסי-הלימונים. בכיתה י"ב עברתי לכפרי-ביתיה. הלכתי להירשם עם אחי הגדול. כששמענו את מחיר שכר-הלימוד, אמרנו: תודה רבה, והלכנו הביתה. היה ברור, גם לו וגם לי, שלא נעמוד במחיר. אבל הממוצע שלי היה תשע פלוס, והמנהל "עשה חושבים" והציע לי לממן את הלימודים בעבודה במשק החקלאי בחופשות - וכך היה. גמרתי את בית-הספר תיכון בגיל 16 ו- נרשמתי ללימודי מיקרוביולוגיה וביוכימיה באוניברסיטת בריאן.

איך מגיע מודען לפוליטיקה?
זה לא שאני לא אהב ספרות. אבל בעיני, כל הרויכוחים הפילוסופיים הם חסרי-תכלית. מדע מאוד משך אותי, ואלי מלא מיקרה שקרה עם מודען-הספורט של יבנה. הייתי לבטח מדען. כדי לממן את לימודי האקדמיים איפשרו לי לגור

הוריו של מאיר שיטרית

„אני חושב 100 שנים קדימה...“

בכפרי-ביתיה. בתנאי שאנהל שם את הר סיפרייה. בשנה הרביעית כבר הפכתי מורה למדעי-הטבע. לימדתי בכפרי-ביתיה, באשר דוד וביבנה. עמדתי על הבדלים עצומים בין יבנה ומקומות אחרים. זה הרגיו אותי - יבנה היא מקום עם פוטנציאל עצום ואוכלוסייה צעירה. היא היתה מקום מבובנ. ב-1968 לא היה אף מועדון-נוער אחד ביבנה. פנינו למועצה, שבראשה עמדה המפד"ל, וביקשנו שיעמידו לרשותנו צריף, שבו נדרוך בתנדבות בני-נוער. הם לא היו מוכנים - אילו היו נוחנים לי את הצריף לא היתרם. זה הרגיו אותי התארגנו וקראנו לעצמנו „ועד הנוער הבוגר למען יבנה“. גילינו שהיה תורם שביקש לתרום באמצעות מישרד-השוכן להקמת מרכז-ספורט ביבנה. משום שכן מפד"ל עמדו על כך שהתיינה שתי ברי-כותי-שחיה - האחת לנשים והשנייה לי

סימן שהמורה אינו טוב. בכל כיתה יש מסוף. בינתיים המחשבים מורגלים רק במתמטיקה. בשנה הבאה נכניס גם אנגלית ולשון.

מי מומך את כל זאת - את בית-הספר, את המחשבים, את התנאים הבתי-רגילים שבהם לומדים ירדי יבנה?

אני משתמש בתקציב המועצה ובתורר מות. אני מאמין בחינוך. אני יודע שלא מקובל על פוליטיקאים להשקיע בחינוך, כי הפירות הן לטווח ארוך. אבל אני מאמין בכך. ושוב, למרות המקובל, יש לי חוון. אני מאמין שאם אשקיע פחות כסף בגינה ציבורית, ויותר בחינוך, הדור הבא לא יהרוס את הגינה הציבורית שהיבנה בעתיד. **מה דוחף אותך, מדוע אתה משקיע כדיוך הרבה מרץ וכניכך הרבה מחשבה ביבנה?**